

Itaca Band demana disculpes per una presumpta agressió masclista

El cantant del grup, Albert Garcia, assumeix la seva responsabilitat i decideix no presentar cap denúncia | La resposta s'ha fet pública a través d'una carta oberta a les xarxes socials on es mostra disposat a "obrir un procés de mediació i reparació"

Itaca Band a les Festes de Sants | Xavier Mercadé

El cantant d'**Itaca Band**, Albert Garcia, s'ha pronunciat per primera vegada públicament sobre les acusacions d'agressió masclista que havia rebut de diversos col·lectius des de l'estiu passat a través de les xarxes socials. En una carta oberta a Facebook i Twitter, el músic demana disculpes per la "gestió del procés" i assumeix la seva responsabilitat "si alguna dona s'ha sentit agredida".

El comunicat també anuncia l'aturada del procés judicial que la banda va anunciar que emprendria el setembre passat contra les persones que havien difós el rumor d'una agressió masclista. Així doncs, la denúncia per injúries i calúmnies a l'autora del post que ho va difondre queda suspesa perquè la consideren un "error, fruit de la desorientació, l'assessorament rebut i el desconeixement". En paraules de Garcia, **Itaca Band** vol seguir apostant per la "via de la mediació".

En aquests mesos en què el grup de Montcada i Reixac ha tornat als escenaris, Albert Garcia reconeix que ha assolit una sèrie d'aprenentatges com a grup: "Hem pres consciència de com la 'Justícia' posa en dubte la dona des d'un principi. No es té en compte la situació desigual de

partida d'una dona envers un home, la 'Justícia' ens atorga poder només als homes". D'aquí també que la banda decideixi no emprendre accions legals.

En el pla més personal, el cantant d'**Itaca Band** també reconeix que "si una dona se sent agredida això és inqüestionable". En aquest sentit, busca la conciliació afirmant: "Quan algú et diu que li has fet mal, això és una realitat, sigui o no la teva intenció, i no es pot qüestionar la definició que n'ha fet, sinó buscar la reparació". Posicionant-se clarament a favor del moviment feminista al qual fins fa poc s'enfrontava, García lamenta si l'ha deslegitimat i demana que "es deixi d'atacar a aquesta lluita" perquè "això no és una batalla, sinó un tema en el qual tots som responsables i cal ser partícips per erradicar-lo".

Al final del comunicat i per obrir aquest procés de mediació, **Itaca Band** posa a disposició de tothom el seu correu electrònic per poder debatre i explicar el procés "que hem fet conjuntament al llarg d'aquest conflicte".

TEXT ÍNTEGRE:

Carta oberta d'Albert García

Abans de tot, vull demanar disculpes per no haver-me pronunciat públicament fins ara. Ha estat un tema en el qual m'han faltat eines i aquest silenci ha anat acompanyat d'un aprenentatge col·lectiu que ha requerit el seu temps.

També vull demanar disculpes per la pròpia gestió del procés que les persones que formem part del grup i jo hem dut a terme. Avui ens adonem de la multitud de mancances que ha tingut. Amb aquest escrit vull explicar-vos amb sinceritat les reflexions, l'autocrítica i les conclusions a les quals hem arribat a dia d'avui.

En primer lloc hem après que la nostra idea de presentar una denúncia era un error, fruit de la desorientació, l'assessorament rebut i el desconeixement vam emprendre camins inadequats. Al cap de poc temps d'anunciar les accions legals, i amb el cap més fred, vam començar a tenir contradiccions i vam decidir aturar el procés judicial per seguir apostant per la via de la mediació.

El que intentàvem era teixir ponts de diàleg, la nostra intenció no era silenciar ningú, sinó resoldre el conflicte de manera constructiva i ens vam aferrar a qualsevol pas que ens semblés que anés en aquesta direcció. No entenem les negatives de diàleg, ara som conscients que els passos que fèiem suposaven atacs i deslegitimacions al feminisme, encara que no fos la nostra intenció. La mediació és un treball amb l'altre i no contra l'altre, per tant sense aquest aprenentatge no era possible.

Des del principi jo insistia a saber quin era el fet concret del qual se m'acusava, amb paraules tan greus com les d'agressor masclista. I aquesta insistència, com a mala base inicial, va marcar la majoria dels passos.

Realment, en aquell moment, no enteníem per què s'havia activat una campanya tan gran contra nosaltres i sense graduació. Teníem la sensació que qualsevol pas podia agreujar el conflicte. Crèiem que havíem fet els passos correctes i per això ens centràvem a explicar el procés. Hem entès que tenim una posició pública i de poder, per tant, una responsabilitat de reflexió en profunditat, l'obligació d'actuar conseqüentment i no només de comunicar decisions. I justament aquesta és la intenció d'aquest text.

Per tant decidim no presentar denúncia, pels motius exposats i molts d'altres. Hem pres consciència de com la "Justícia" posa en dubte la dona des d'un principi. No es té en compte la situació desigual de partida d'una dona envers un home, la "Justícia" ens atorga poder només als homes. D'altra banda, una denúncia no té una intenció conciliadora, l'única pretensió és donar

la raó o la culpa a una de les parts i això no s'ajusta a la necessitat del nostre conflicte. En aquest conflicte hem insistit a preguntar què hem fet, enlloc de preguntar-nos què hem de fer els homes quan una dona s'ha sentit agredida.

Quan a la roda de premsa vam dir que no hi havia una denúncia legal, no era la nostra intenció dir que cal una denúncia legal per donar veracitat a una agressió, sinó que no s'havia posat una denúncia contra nosaltres. Era un apunt mal formulat que va donar a entendre que els mecanismes de defensa popular no són vàlids i alimenta el mite de les denúncies falses.

Hem après d'una manera dura, però el moment social també ens està ensenyant que el sistema és violent amb les dones i als homes ens costa molt reaccionar. El món de la música és un reflex de què passa a la societat, en el que hi ha actituds masclistes constantment. No li hem donat prou importància ni hem fet d'altaveu a comentaris com "a qui s'ha follat la nostra trombonista per estar al grup", o d'altres en el mateix to cap a la nostra mànager així com dubtes sobre la professionalitat de la nostra tècnica de so pel fet de ser una dona.

Inicialment, no podia imaginar que una discussió en una discoteca es podria considerar una agressió sexista. Ara bé, he après que si una dona se sent agredida això és inqüestionable. Per això, demano disculpes i assumeixo la meva responsabilitat si alguna dona s'ha sentit agredida per mi. Quan algú et diu que li has fet mal, això és una realitat, sigui o no la teva intenció, i no es pot qüestionar la definició que n'ha fet, sinó buscar la reparació.

Les decisions que hem pres dins del grup no han estat en base a mentir i voler atacar ningú, però les conseqüències han estat posar en dubte el feminisme. Com des del nostre desafortunat concepte "feminisme rigorós" o altres atacs que no volíem provocar.

Vull acabar demanant disculpes de nou si he deslegitimat al moviment feminista, així com demanar que es deixi d'atacar a aquesta lluita. Això no és una batalla, sinó un tema en el qual tots som responsables i cal ser partíceps per erradicar-lo.

El grup i jo estem oberts a explicar i debatre sobre el procés que hem fet conjuntament al llarg d'aquest conflicte. Desitgem que sigui possible començar un procés de mediació. Sabem que ens queda molt per aprendre.

Ens podeu trobar a contacto.itacaband@gmail.com
Albert Garcia, maig de 2018